

zakresie działalności prasowej i dziennikarskiej, co wymaga nowej ustawy. Szczególnymi celami jej przyjęcia jest:

- ujednoczenie w zakresie w jakim regulują to przepisy konstytucyjne przepisów regulujących działalność prasową i dziennikarską;
- rozciągnięcie regulacji ustawowych na wszystkie formy prasy i działalności dziennikarskiej, które posiadają szerszy realny zasięg;
- doprecyzowanie obowiązków dziennikarzy;
- wprowadzenie mechanizmów prawnych pozwalających określać i egzekwować standardy działalności w zakresie środków komunikowania społecznego;
- stworzenie realnych zasad odpowiedzialności za naruszenie zasad poprawnego dziennikarstwa;
- powołanie odrębnych wyspecjalizowanych organów państwa, niezależnych od innych organów administracji publicznej (rządowych i samorządowych), apolitycznych, bezstronnych i odpowiedzialnych za regulowanie działalności prasowej;
- zaostrzenie odpowiedzialności za naruszenia przepisów ustawowych.

Uwzględniając zakres niezbędnych zmian w systemie prawnym, proponuje się przyjąć nową ustawę o wolności i rzetelności środków komunikowania społecznego, przy jednoczesnym stworzeniu nowego modelu funkcjonowania środków komunikowania społecznego.

Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana i różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Obecne regulacje nie dotyczą znaczącej części mediów działających w sferze komunikowania społecznego. Prowadzi to do tego, że nie ponoszą one odpowiedzialności za nieprzestrzeganie zasad wolności słowa, naruszanie standardów rzetelnego dziennikarstwa, a organy państwa i obywatele nie posiadają instrumentów pozwalających egzekwować prawa określone w art. 14 i art. 54 ust. 1 Konstytucji.

Zdaniem wnioskodawców konieczne jest przede wszystkim wprowadzenie nowej siatki pojęciowej, odpowiadającej rzeczywistemu zakresowi środków i form masowego przekazu w ramach działalności dziennikarskiej. W tym zakresie proponuje się w art. 2 („słowniczku”) ustawy: